

ricusa, f. (leg.) odbijanje, neprimanje, neprihvata; (rifiuto) uskrata.

ricusabile, ag. zabaciv, uskrativ, što se može odbiti; (leg.) *testimònio* —, odbijeni svjedok.

ricusabilità, f. zabacivost, uskrativost.

ricusare, v. a. odbijati, odbiti; ne primiti; zabaciti, otkloniti; (rifiutare) uskratiti; odreći, odričati; — *di*, ne pristajati, ne pristati, ne htjeti; — *la porta a qd.*, zabraniti pristup nekomu; (mil.) — *l'ala destra*, ne pustiti u borbu desno krilo; — *un' offerta*, odbiti ponudu; — *un testimonio o giudice*, odbiti svjedoka ili suca. || **-arsi**, v. r. ne htjeti, ne pristajati; *se si ricusasse*, ako se ne bude htjelo.

ricusato, ag. neprimljen, odbijen.

ricusazione, f. (p. u., leg.) odbijanje, uskrata; — *di giudici*, odbijanje sudaca.

ridacchiare (*ridacchio*, -chi), (p. u.) ceriti se, kesiti se.

ridare (*ridò, ridai, ridà*), v. n. opet, ponovo dati; povratiti, vratiti; (fam.) — *giù*, oboljeti, vraćati se (bolest); — *fuori* (di male), izbiti, izbijati; povratiti se.

ridarello, ag. PAS. nasmijan.

rida, f. kolo.

riddare, v. n. kolo voditi.

ridènte, ag. veseo, radostan; nasmijan; (ameno) milovidan; (fig.) prijatan.

rid-ere (*rido*; pass. rem. *risi*), v. n. smijati se; (a sazietà) nasmijati se; (con strepito) grohotati se; (sorridere) nasmjehnuti se, smiješiti se; — *a crèpapèlle, di cuore, sbellicarsi dal —, buttarsi via dal gran —, a scrocio*, glasno, grohotom se smijati, hihotati se; — *sotto i baffi*, podsmjehnuti se, podsmijavati se; — *a fiòr di labbra*, smijati preko volje; — *a malincòrpo, forzatamente*, smijati se preko srca; — *in faccia a*, smijati se nekom u brk; *avete voglia di — voi!*, vi se šalite!; *le scarpe gli ridono*, obuće su mu poderane, zijaju, zjape; *le campagne ridono*, smije se hrana u polju; *far — uno*, nasmijati nekoga; *voi mi fate —*, to je smiješno, što vi govorite, vi govorite koješta; (prov.) *ride bène chi ride l'ultimo*, tko se

zadnji smije, dobro se smije; *chi ride in venerdi, piange in doménica*, danas se pjeva, sutra se plače. || **-ersi**, v. r. smijati se (na nekoga ili nekomu); podsmijavati se, ismijavati se, ne voditi ni malo računa, ne osvrtni se; *me la rido*, stalo mi je (do toga); — *d' una cosa*, izrugavati se nečemu.

ridest-are (*ridesto*), v. a. buditi, probuditi; povratiti iz nesvijesti.

|| **-arsi**, v. r. buditi se, probuditi se; || —, buđenje.

ridevole, ag. (p. u.) smiješan, smješljiv.

ridevolmente, av. (p. u.) smiješno; smješljivo.

ridicchiare (*ridicchio*, -chi), v. n. ceriti se, kesiti se.

ridicolaggine e ridicolezza, f. smiješno, smiješna stvar; smiješnost.

ridicolo, ag. smiješan, smješljiv; **diventar** —, postati smiješan; **far —**, činiti, praviti smiješnim; **méter in —**, ismijavati (nekoga), podsmijavati se (nekomu).

ridicolosamente, av. (p. u.) smiješno.

ridicoloso, ag. V. ridicolo.

ridiminuire (*ridimuisco*, -sci), v. n. iznova umanjivati, smanjiti.

ridipingere, v. a. opet naslikati.

rid-ire, v. a. ponavljati, ponoviti; kazivati, pričati (sve što se čuje); (annoiare ripetendo) neprestano ponavljati; **trovar a —**, prigovarati, (su tutto) svačemu zamjeriti, svačemu nalaziti manu, manisati; **non c'è che —**, nema prigovora. || **-irsi**, v. r. uzeti riječ natrag, oporeći, poreći.

ridirizzare, v. a. V. raddrizzare.

ridiscendere (*ridiscendo*), v. n. ponovo sići; silaziti, padati, spuštati se.

ridiscèrnere (*ridiscèrno*), v. a. (p. u.) iznova razabrati, razabirati.

ridisciogliere (*ridisciòlgo*, -gli), v. a. opet rastopiti, rastapati.

ridisegnare (*ridiseugno*), v. a. opet crtati, risati, narisati.

ridistinguere, v. a. opet raspoznati, razlikovati.

ridistruggere (*ridistruggo*, -gi), v. a. rušiti, srušiti, razrušiti, porušiti.

ridivenire e ridiventare (*ridivento e ridivènto*), v. n. opet postati, postajati.